

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Hvad maa mit Hjerte sige

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Hvad maa mit Hjerte sige", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 383. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid115557/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

No. 183. *)

1 Hvad maa mit Hjerte sige,
Naar ret jeg tænker paa
At Gud af Himmerige
I Krybben ligge maa,
At Himlens Fryd og Ære,
Det store Skaber-Ord,
Skal saa foragtet være
Paa denne usle Jord!

2 En Perle ei forgiættes,
Men ledes smaalig op,
Den blanke Demant sættes
I Kronens gyldne Top,
Man kaster ei en Drue
Blandt visne Grene ned;
Skal jeg min Gud da skue
I slig en Usselhed!

3 Hvi skulde Herre-Sale
Ei for Dig prydet staae?
Du havde at befaie,
Hvor kun Du peged paa!
Hvi lod Du Dig ei svøbe
I Morgen-Rødens Baand,
Saa Konger maatte løbe
At kysse Dig paa Haand!

4 Hvi lod Du ei udspænde
En Himmel til din Telt,
Og Straale-Fakler brænde
For Evighedens Helt,
Hvi ei engang opdukke

*) Togtet af Brorsons »Mit Hjerte altid vanker.«

Af Jordens rige Skiød
En gylden Barne-Vugge,
Med Roser overstrø'd!

5 Selv Tiggere dog pleie,
Nu i den glade Juul,
At finde bedre Leie,
End Du i Krybbe-Skjul,
Det gjaldt ei for dit Eget
Det Hø, hvori Du laae,
Du havde ei saa meget,
Du kunde hvile paa!

6 O kom, jeg vil oplukke
Mit Hjerte, Sjæl og Sind,
O hør de Længsels Sukke,
O Jesus! kom herind!
Det er Din egen Bolig,
Du har den skabt og kiøbt,
Der skal Du hvile rolig
I Tro og Tak indsvøbt!

No. 184. *)

1 Den yndigste Rose er fundet
Blandt stiveste Torne oprundet,
Ja, Himlens den deiligste Pøde
I Jorderigs Vildernis grøede!

2 Alt længe henvisnet med *Eden*
Var Livs-Træets Spire heneden,
Til Vinter gav Sommer kun Føden,
Saa gyldent kun hostede Døden!

*) *Bronsons*, lidt mere udarbejdet.